

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

D 02 h 1/00

Nr 14788.

Kl. 86 a 1.

Hermann Zloczower
(Wiedeń, Austrija).

Stojak z cewkami do snowania.

Zgłoszono 5 marca 1930 r.

Udzielono 15 października 1931 r.

Pierwszeństwo: 15 kwietnia 1929 r. (Austrija).

Proponowano już wstawiać cewki w ramach cewkowych prostopadle w stosunku do drążka kierowniczego i rozmieszczać je grupami w płaszczyznach, nachylonych pod kątem do drążka kierowniczego w ten sposób, aby nici, prowadzone z cewek ku drążkowi przewodniczemu, których zespół oznacza się mianem pola nici czyli pasma nici, znajdowały się w jak najbliższej odległości jedna od drugiej. W urządzeniach tego rodzaju ustawiano jednak dotychczas osie cewek pionowo, wskutek czego pola nici były poziome. W wyniku tego ramy cewkowe zajmowały (przyjmując jako założenie jednakową liczbę cewek w stojaku) znaczną powierzchnię lub też, w razie u-

mieszczania większej liczby pól nici jednego nad drugim, wymagały zastosowania większej liczby drążków kierowniczych, przez co komplikowało się znacznie prowadzenie nici.

Według wynalazku niniejszego niedogodności powyższe zostają usunięte w ten sposób, że osie cewek zostają umieszczone zasadniczo poziomo, przez co pola nici zajmują położenia pionowe, wskutek czego, przyjmując jednakową z poprzednią liczbę cewek w stojaku, zapotrzebowanie powierzchni, względnie konieczność stosowania większej liczby drążków kierowniczych, zmniejsza się do minimum. Ponieważ przy umieszczaniu maszyn w loka-

łach fabrycznych należy przede wszystkim oszczędzać na powierzchni podłogi, a nie na wysokości lokalu, która w większości przypadków może być wykorzystana niecałkowicie, to urządzenie, wykonane według wynalazku niniejszego, posiada najdogodniejszą postać do umieszczenia w lokalach fabrycznych, nie posiadając przytem złożonej budowy.

Przykład wykonania wynalazku jest przedstawiony na rysunku, mianowicie fig. 1 przedstawia widok z przodu, a fig. 2 — widok z boku całości urządzenia. Wszystkie cewki są osadzone poziomo lub pod niewielkim kątem do płaszczyzny poziomej wtedy, gdy chodzi o osiągnięcie większego napięcia nici, powodowanego przez zwiększone, dzięki powyższemu nieznacz-nemu nachyleniu osi, tarcie cewek, lub wtedy, gdy stojak jest wykonany w postaci ławy, na której osie cewek są osadzone tylko jednym swym końcem. Cewki są połączone w grupy A, B, C i t. d. tak, że szeregi osi cewek są umieszczone w płaszczyznach, nachylonych pod kątem do odpowiednich drążków prowadniczych 5, 10, względnie 6, 11, wskutek czego wszystkie nici, doprowadzane do każdego z drążków kierowniczych, znajdują się w pionowej w przybliżeniu płaszczyźnie, a poszczególne nici znajdują się w najbliższych odległościach jedna od drugiej. Osie cewek grupy A są osadzone w dźwigarach 2, 2₁, osie zaś grupy B w dalszym dźwigarze 3, dźwigary zaś są umocowane zkolei w ramie 1 stojaka.

Wszystkie nici z cewek grupy A, B, C i t. d. są doprowadzone równolegle w przybliżeniu do siebie do poziomych drążków kierowniczych 5, ustawionych prostopadle do osi cewek i umocowanych również w ramie stojaka, poczem nici zostają zagięte na drążkach pod prostym kątem i doprowadzone pomiędzy zębami grzebieni 6 ponad prowadnicą 8 do nawoju 7. Za grupami cewek A, B, C i t. d. są umieszczone dalsze

w podobnyż sposób utworzone grupy cewek A₁ i t. d. w ilości dowolnej. Na rysunku uwidoczniono tylko dwa pola nici, z których każde tworzy pole samoistne, w którym nici 9 są prowadzone ku odrębnemu drążkowi kierowniczemu 10 i przez odrębny grzebień 11 ku grzebieniowi 6 oraz do bębna. Wskutek tego grzebieni 11 musi być ustawiony niżej od drążka kierowniczego 5, aby nici nie plątały się ze sobą. Aby odległość od drążka kierowniczego do cewek, umieszczonych najdalej, nie była zbyt wielka, grupy cewek zostają podzielone pośredku według wynalazku niniejszego, wobec czego drążki kierownicze i grzebienie zostają umieszczone w płaszczyźnie podziału cewek oraz tworzą się dalsze grupy cewek A₂, A₃ i t. d., z których nici są prowadzone do góry do odrębnych drążków kierowniczych. Grzebienie zaś poszczególnych pól nici mogą być wspólne dla górnych i dolnych grup cewek.

Liczbę zastosowanych cewek oraz liczbę umieszczonych jedna za drugą grup cewek ustala się w zależności od tego, jak gruba warstwa nici ma być nawinięta na bęben.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stojak z cewkami do snowania, wyposażony w liczne ławy, w którym osie cewek, umieszczone na każdej z ław, znajdują się w płaszczyźnie nachylonej pod kątem do drążka kierowniczego, znamieny tem, że osie cewek, krzyżujące się pod kątem prostym z drążkami prowadniczymi (5, 10), są umieszczone zasadniczo poziomo.

2. Stojak według zastrz. 1, znamieny tem, że ławy, w których są osadzone cewki, są podzielone na wysokości grzebieni (6, 11) w taki sposób, że jedna grupa ław znajduje się nad, a druga pod grzebieniami, wobec czego nici zbiegają w górnej grupie zgóry ku dołowi, a w dolnej grupie

biegną zdołu do góry ku odrębnym drążkom kierowniczym.

3. Stojak według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że drążki kierownicze (5, 10) nici są umieszczone we wzrastającej odległości od głównego grzebienia (6), przy czem w górnych grupach cewek (A, B, C,

A_1 i t. d.) niżej, w dolnych zaś grupach (A_3 , A_2 i t. d.) wyżej.

Hermann Złoczower.
Zastępca: Inż. M. Zmigryder,
rzecznik patentowy.

Fig.1.

Fig.2.

